

[Alfred Jensen.]

ritetsorden for de forskellige trafikbehov her i hovedstadsområdet.

Nu forstår jeg det sådan, at man er kørt fast i udvalget angående trafikrådet, og det vil altså sige, at spørgsmålene, også spørgsmålet om Hareskovbanen, dermed vil blive udskudt. Derfor spørger jeg, om ministeren ikke mener, at det under disse omstændigheder vil være rimeligt, at man tager spørgsmålet om Hareskovbanens forbedring op til behandling og løsning nu, sådan at man dels får det dobbeltspor, der er tiltrængt, og dels kan nå frem til 20 minutters drift. Jeg går ud fra, at ministeren i hvert fald i al almindelighed kan svare på dette spørgsmål. Skulle det ikke være tilfældet, håber jeg, at vi senere kan få lejlighed til at diskutere det mere konkret.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere, som jeg har forstået alle var interesseret i at få gennemført det lovforslag, der her foreligger. Selv om der måske var forskellig grad af varme i indstillingen til lovforslaget, er det alligevel gået som en rød tråd gennem den forhandling, der har været ført, at man stort set er enig om, at der kommer et tidspunkt, hvor en bane, selv om den kan være nyttig og gavnlig, ikke længere kan lade sig opretholde, når økonomien bliver så gal, som den er på denne strækning fra Viborg til Ålestrup.

Der har været fremdraget forskellige problemer, som jeg skal prøve på at gå ind på, idet jeg i øvrigt forudsætter, at der bliver nedsat et udvalg, sådan som man har ønsket det, og at der dér kan blive yderligere adgang til at drøfte nogle af de problemer, som jeg ikke på stående fod er i stand til at besvare.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Kr. Juul, at når der ikke har været nogen forhandling med amtet, og det har der ikke været, er det, fordi vi ikke kan se, hvad der skulle forhandles om. Sagen ligger jo helt klar, idet forholdet er det, at statsbanerne har drevet denne banestrækning lige fra den allerførste færd, da banen begyndte, og at det i og for sig er noget ganske formelt, at det var amtet, der i sin tid fik koncessionen på banen. Det er i virkeligheden statsbanerne, der har haft denne bane

hele tiden, og jeg kan ikke se, at dette lovforslag kan komme som nogen overraskelse for amtet. Det har jo, som andre af de ærede medlemmer har været inde på, været en sag, der har været drøftet her i det høje ting helt tilbage til for 25 år siden, og i øvrigt har sagen været fremme i den offentlige debat nu gennem mere end 1 måned. Det kan derfor ikke komme som nogen overraskelse hverken for amtet eller for kommunerne; men jeg skal gerne indrømme det ærede medlem hr. Kr. Juul, at rent formelt kunne statsbanerne godt have sagt til dem: nu ønsker vi at gøre sådan og sådan. Det skal jeg gerne medgive. Men jeg har i hvert tilfælde ikke indtryk af, at man fra amtets eller fra kommunernes side har noget som helst ønske om at videreføre banen, hvilket jo er meget forståeligt, når økonomien ligger, som den gør.

Det ærede medlem hr. Kr. Juul var inde på, at der var nogle tilfælde, om hvilke man kunne sige, at de var underlige. Det ærede medlem anførte således, at statsbanerne drev en ubillig konkurrence med sig selv ved at køre billigere med rutebil end med bane. Jeg kender ikke dette spørgsmål nøje, men jeg kender så meget til tingene, at jeg vil tro, at det dels hænger sammen med, at rutebilerne kører en kortere strækning, og så er der jo ikke noget at sige til, at taksten står i forhold til antallet af kilometer, og dels måske også med, at der er konkurrence fra privat side på rutebilområdet, som har medført, at statsbanerne har måttet tage hensyn dertil. Jeg kan altså ikke svare konkret på spørgsmålet, men jeg vil tro, at det er en af disse årsager, eller måske begge årsager, der ligger bagved.

Det ærede medlem hr. Kr. Juul var også inde på spørgsmålet om en ejendommelig befordring af stykgods fra Ålestrup til Viborg. Jeg tror, det ærede medlem havde regnet ud, at man kørte 135 km i stedet for de ca. 38 km, der er direkte mellem Ålestrup og Viborg. Jeg kender intet tilfælde af denne karakter, men det er vel nok muligt, at der kan henvises til et tilfælde, hvor det er gået sådan med et stykke stykgods. Der er jo tilfælde, hvor man måske billigere kan befordre enkelte stykker stykgods i en banevogn, der alligevel skal gå den vej, og man ikke har nogen over den direkte rute, det skal jeg ikke bestride. Men det er